

26 OKT. 2001

Deze rubricering is
beëindigd na 5^e j.

~~VERTROUWELIJK~~

Stg. GEHEIM

MAANDOVERZICHT

No 4 1960

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

V E R T R O U W E L I J K

Maandoverzicht no. 4 - 1960

(Tijdvak 1-4-'60 t/m 30-4-'60)

I N H O U D
 =====

	blz.
I. <u>Communisme Internationaal</u>	1
De "Oproep van Rome" van november 1959 en de Duitse kwestie	1
Conferentie van KPD-afgevaardigden	5
II. <u>Activiteiten van de CPN</u>	7
Partijbestuurszitting, vermaan van De Groot	8
Het opgeheven beslag op Waarheid-gelden	10
III. <u>Activiteiten van de communistische hulporganisaties</u>	12
Vredesbeweging - het "brede" karakter van de nationale manifestatie voor het welslagen van de topconferentie	12
Jeugdbeweging - 8ste OPSJ-congres gehouden	13
Acties van jongeren inzake Zuid-Afrika	14
Deelname aan internationale conferentie in Londen	15
IV. <u>Communistische activiteiten in het bedrijfsleven</u>	16
De EVC-1958 en de "Centrum"-tactiek	17
Het verdwijnen van de plaatselijke centrales	17
De "oude" EVC contra berichtgeving van De Waarheid	18
V. <u>Overige groeperingen</u>	19
Partijbestuurszitting SWP	19
Nieuw hoofdbestuur van De Derde Weg	21

Overzicht stakingen april 1960

Overzicht van reizen uit of naar Nederland van Nederlandse
 en buitenlandse extremisten

Agenda

H O O F D S T U K I

COMMUNISME INTERNATIONAAL

De illegale KPD.

De eenheid van actie. (MO 12-1959 en 2-1960)

In de huidige internationale politieke situatie kan het probleem Duitsland niet worden weggecijferd. West-Berlijn is in dit bestek de hoofdzinnet van de verbeterde strijd tussen de communistische wereld en het vrije Westen.

De 17 communistische partijen uit de "kapitalistische" landen van Europa, die in november 1959 te Rome bijeenkwamen, noemden in hun oproep "Adenauer-Duitsland" de voornaamste vijand, het voornaamste element dat zich tegen ontspanning en ontwapening keert. Op grond van deze overigens niet nieuwe uitspraak hebben de communisten - de partijen en de mantelorganisaties - van december af zowel internationaal als nationaal met nog meer inspanning dan voorheen tegen de Bondsrepubliek geageerd.

Paul de Groot vatte de doelstelling van de conferentie te Rome aldus samen, dat de Europese communistische partijen niet alleen taken aan de orde hadden gesteld, waarvan zij zich in hun eigen land hebben te kwijten, doch tevens één voorname opdracht, die zij gemeenschappelijk willen vervullen: het overwinnen van de Westduitse hinderpaal en het steunen van de vredelievende Duitsers in de Bondsrepubliek om zich van het juk van de nazaten van Hitler te bevrijden.

De Communistische Partij van Duitsland - de KPD - sedert augustus 1956 verboden, fungeert bij de krachtmeting tussen de Federale Republiek en de Duitse Democratische Republiek als een speerpunt der communistische propaganda en agitatie.

Ingevolge de in november 1959 te Rome genomen besluiten hebben de communistische organisaties algemeen gevolg gegeven aan het voorname om voor de KPD in de bres te springen. Over de gehele linie werd opnieuw en met nadruk aangedrongen op het "heroveren" van haar legale status.

De illegale KPD, die meer dan ooit ondergeschikt is aan de leiding van de Oostduitse communistische partij, de SED, heeft een primaire taak te vervullen bij het voeren van de communistische agita-

en geïnstrueerd door de Oostduitse machthebbers, de koude oorlog verscherpen tegen het "militaristisch-klerikale" bewind van Bonn. Alleen kan de KPD deze opdracht niet uitvoeren, want zij steunt slechts op een heel smalle basis. Haar ledental ligt nog ver beneden dat van de CPN. De materiële en personele versterkingen komen dan ook voornamelijk uit de Duitse Democratische Republiek, die kosten noch moeten blijkt te sparen.

In West-Duitsland moeten, volgens mededelingen in de pers, 15.000 personen - verreweg de meesten buiten de KPD - een volle dagtaak vervullen als medewerkers van het communistische propaganda-apparaat. Volgens een voorzichtige raming zouden per jaar circa vijftig miljoen Westduitse marken aan deze campagne worden gespendeerd, d.w.z. meer dan de kosten die de Westduitse politieke partijen gezamenlijk in een verkiezingsjaar maken.

In het eerste kwartaal van 1960 werden reeds circa tien miljoen vlugschriften, merendeels uit de DDR in West-Duitsland binnengesmokkeld en daar verspreid, hetgeen tweemaal zoveel is als het totaal in het jaar 1959.

De KPD zit bij dit alles geenszins op rozen, onderworpen als zij zich weet aan de ongezoeten critiek van de kant der SED-leiding. De misprijzingen van de Oostduitse zusterpartij leidden in de jongste maanden tot zelfcritiek van deze zwakke illegale partij. Ulbricht en zijn medewerkers vonden het optreden van de KPD te schroomvallig, te passief en te geïsoleerd van de brede massa. Men verlangt, dat de KPD, ondanks haar illegale status, zich intensief met de acties van de Westduitse bevolking inlaat en deze zal steunen.

De KPD-leiding heeft op de in februari jl. gehouden conferentie van partijgedelegeerden haar leden vermaand zich voortaan niet schuil te houden in de "muizenholen der illegaliteit".

Voorbereidingen.

Op de 12de zitting van het centraal comité der KPD in september 1959 werd de ontwerp-resolutie "De toestand in de Bondsrepubliek en de strijd voor vrede en democratie" behandeld, die voor de komende partijconferentie was opgesteld. Men vaart daarbij volledig in het kielzog van de Moskouse en Oostduitse initiatieven. Het document verraadt de serviele positie, die de KPD ten opzichte van de Oostduitse partij inneemt. Het wordt bijvoorbeeld iedere communist tot

plicht aangerekend overal op te treden tegen al degenen, die zich een minder gunstig oordeel over de DDR en de SED aanmeten. De DDR had, zo wordt gesteld, voorkomen dat er een oorlog uitbrak. De door haar ingeslagen weg wordt in de ontwerp-resolutie in overeenstemming geacht met de wetten van Duitslands ontwikkeling en heet een lichtende toekomst te voorspellen voor zijn bevolking: de weg van de vrede en naar een eervolle plaats in de wereld.

De ontwerp-resolutie wijst er op, dat, voor zover de regering Adenauer zich ten opzichte van de DDR niet baseert op vermindering doch op vergroting van de spanning, op provocaties, het noodzakelijk is dat de vredelievende democratische partijen en organisaties in West-Duitsland onafhankelijk handelen en het vestigen van normale betrekkingen met de DDR tot hun eigen taak maken.

Verder wordt gesteld, dat het de plicht en de enige taak van de KPD is onder de huidige omstandigheden samen met de sociaal-democraten en de vakorganisaties, met alle vredelievende mensen van stad en land een verandering tot stand te brengen in de Westduitse politiek, die een vreedzame en democratische toekomst voor een ieder zal verzekeren.

Niet twisten over het geloof.

Ook naar de christelijke arbeiders is een buiging gemaakt in de passage waarin wordt erkend, dat een groot deel van de arbeidersklasse in de Bondsrepubliek bestaat uit christelijke arbeiders. Zij zouden herhaaldelijk hun tegenzin hebben gedemonstreerd tegen de willekeurige overheersing door de monopolies en thans met de andere arbeiders verenigd zijn in de strijd voor democratie en sociale vooruitgang. Zij staan, zo luidt het vervolgens, duizend keer dichterbij hun sociaal-democratische en communistische medearbeiders dan bij de monopolisten in de leiding van hun partij....

Wij willen, zo gaat het voort, met de arbeiders niet twisten over het geloof. Wij verlangen, dat de volgelingen van de Christen-Democratische Unie en de communisten vrijelijk hun inzichten vertolken. Wij hebben achting voor de religieuze gevoelens van de christelijke arbeiders. Wij waarderen de impulsen die voortspruiten uit de christelijke overtuiging om te strijden voor sociale gerechtigheid en vrede.

Wij zijn voor eenheid van ons volk, voor het redden van de

vrede. Wij zijn voor vrede tussen de Duitsers en de beide Duitse staten. Wij zijn voor vrede en vriendschap met alle andere volken. Wij houden van ons land, onze arbeidersklasse en ons volk.

* * *

De zelfcritiek komt vooral naar voren in de opmerking, dat de partij dáár moet zijn, waar de massa in beweging is. Zij moet actief deelnemen aan haar strijd. Op deze manier zal het mogelijk zijn de sectorische tendenties te overwinnen, welke nog steeds het werk bemoeilijken. Het voornaamste is het verbeteren van de betrekkingen met de sociaal-democraten. De partij-organisatie, waarvan de leden niet samenwerken met de sociaal-democraten, kan de taken waarvoor zij wordt geplaatst niet vervullen.....

In de ontwerp-resolutie wordt de eis naar voren gebracht, dat de partij bij haar ideologische werk speciale aandacht besteedt aan de economische problemen, want juist op dit terrein is de burgerlijke ideologie onder de arbeidersklasse zeer verbreid. (Hiermede wordt dus indirect erkend, dat de meerderheid van de Westduitse arbeiders bijvoorbeeld de communistische opvattingen over de verhouding tussen kapitaal en arbeid niet deelt).

Voorts wordt er de aandacht op gevestigd, dat gemis aan duidelijkheid in de partij over politieke en ideologische vraagstukken onder de leden heeft geleid tot afwachten, weifelen en het doen van concessies aan de tegenstander.

In de strijd voor vrede en democratie moet een principiële marxistisch-leninistische houding gepaard gaan met soepelheid en het afwijzen van starre opvattingen en van sectarisme. Toch komen deze euvels in de partij veel voor.

Nog steeds, aldus het partijdocument, is ons politieke optreden te star, zowel bij het uiteenzetten van onze politiek, in gesprekken met tegenstanders als bij onze propaganda onder de arbeiders en het volk. Wij benaderen de massa's en hun organisaties niet altijd op de juiste wijze. Vooral dit belemmert de eenheid van actie van de arbeidersklasse en de eenheid van alle vredeskrachten.

13de CC-zitting KPD.

Het centraal comité van de KPD kwam medio december opnieuw (in 13de zitting) bijeen, waarbij aan de amendementen op de vorenvermelde ontwerp-resolutie brede aandacht werd besteed. Max Reimann verschaftte

in een referaat nadere toelichting op de komende conferentie van partijgedelegeerden, waarbij opnieuw betuigingen van loyaliteit jegens de SED en de DDR in het oog sprongen.

De conferentie van partijgedelegeerden.

Zoals hiervoren in het kort vermeld hebben de KPD-afgevaardigden in februari jl. hun conferentie gehouden. In de daarover van de zijde der SED en KPD uitgegeven mededelingen werd beweerd, dat de besprekingen begin februari in het gebied van Keulen hadden plaats gevonden. In werkelijkheid kwam men tegen het eind van die maand in een Oostduitse plaats in het geheim bijeen, onder het treffen van uitgebreide veiligheidsmaatregelen. De SED was door enige hoge functionarissen vertegenwoordigd onder wie het lid van het Politburo, Hermann Matern. Hij rapporteerde immers over de conferentie in de 8ste zitting van het centraal comité der SED (Neues Deutschland 8-4-1960).

Matern noemde de door de KPD-conferentie aanvaarde ontwerp-resolutie niet alleen een actieprogram voor deze partij, maar een platform ter vereniging van de arbeidersklasse voor het bijeenbrengen van alle vredeskrachten in West-Duitsland teneinde een nieuwe vreedzame politiek te verwezenlijken.

In de strijd voor eenheid van actie moest het sectarisme, voor zover nog aanwezig bij leden en functionarissen, met geduld worden overwonnen. In hoge mate had de conferentie, volgens Matern, een juist begrip getoond voor de rol van de DDR als een bolwerk van de vrede en als redder van het Duitse volk tegen het gevaar van een nieuwe oorlog. Er bestond een helder inzicht ten aanzien van de rol der SED als de leidende partij van de Duitse arbeidersklasse.

De strijd voor de democratie werd vereenzelvigd met de strijd voor het opheffen van het verbod van de KPD.

Samenvatting.

De gedragingen van de KPD worden in overwegende mate bepaald door de beslissingen van de Oostduitse partij. Dit was reeds het geval vóór het tijdstip waarop de KPD in de illegaliteit werd gedrongen. De splitsing van Duitsland in een communistisch overheerst en een democratisch bestuurd deel heeft deze situatie in het bijzonder bevorderd.

In feite is de KPD-secretaris Max Reimann, die met de andere be-

zoldigde bestuurders van de Communistische Partij van Duitsland in Oost-Berlijn domicilie heeft gevonden, de eerste loopjongen van de Oostduitse heersers.

De recente conferentie van gedelegeerden der KPD toonde nogmaals de ondergeschiktheid van Reimann c.s. aan de SED-leiding. De hoge Oostduitse partijfunctionaris Hermann Matern gaf daarvan wel op demonstratieve wijze blijk in zijn reeds vermelde rede. Tevoren had de SED al verschillende malen ingegrepen in de interne verhoudingen van de kleine Duitse zusterpartij, onder meer bij het ten val brengen van de dagelijks bestuurder der KPD, Walter Fisch. In zijn 12de zitting (september 1959) stootte het centraal comité van de KPD de betrokkene uit zijn midden wegens ernstige fouten, gemaakt bij het illegale partijwerk. Fisch had deze fouten inderdaad begaan, doch verloor kennelijk zijn sleutelpositie omdat hij zich had gekant tegen de politieke opvattingen van Ulbricht en diens naaste medewerkers.

Op de jongste conferentie van de KPD werd de affaire-Fisch afgedaan op de door de SED verlangde wijze.

De SED zag overigens haar aanspraken op de algehele leiding van de communisten in Duitsland reeds in een vroeger stadium door de voornaamste kopstukken van de KPD erkend. Reimann wist al omstreeks 1950 de daartegen gerezen oppositie te bedwingen. Sindsdien heeft de controle van de SED op de zusterpartij zich aanzienlijk verscherpt. Een speciale afdeling van het centraal comité der SED, opgericht onder de nietszeggende naam "Arbeitsbüro", oefent het oppertoezicht uit op het doen en laten van de KPD en fungeert als een leidende en coördinerende instelling voor alle communistische acties in West-Duitsland.

Het bescheiden aantal bezoldigde KPD-functionarissen in Oost-Berlijn wordt verre overtroffen door de vele dirigerende en controlerende vrijgestelden werkzaam op het bedoelde "Arbeitsbüro".

H O O F D S T U K II

ACTIVITEITEN VAN DE COMMUNISTISCHE PARTIJ VAN NEDERLAND

Partijbestuurszitting.

De strijd voor de vrede en tegen het Duitse militarisme.

Op 2 en 3 april 1960 kwam het partijbestuur bijeen. Aan de zitting werd ook deelgenomen door de districtsecretarissen en de propagandisten van de CPN.

De partijtaktiek, de agitatie en de activiteiten voor de naaste toekomst werden diepgaand besproken. Paul de Groot hield daarover een uitvoerige inleiding.

De activiteiten van de partij zullen in de eerste plaats gericht zijn op ondersteuning van Chroestsjows ontwapeningsplan en de strijd tegen het Duitse militarisme. In dit teken zullen dan ook staan de 1 mei-viering, de communistische deelname aan de doden-herdenking op 4 mei en de viering van de bevrijding op 5 mei.

Juist nu, zo betoogde de algemeen secretaris, is het nodig, dat de communisten hun volle gewicht in de schaal werpen voor het tot stand komen van de ontwapening en de werkelijke vrede. Het is daarom partijplicht ervoor te zorgen dat de manifestatie voor het welslagen van de topconferentie op 15 mei een grootse demonstratie wordt.

In overeenstemming met de prioriteit, verleend aan de agitatie ten gunste van het plan-Chroestsjow, luidt de eerste van de ter partijbestuurszitting vastgestelde 1 mei-leuzen: "Ontwapening!" Andere op ontwapening gerichte leuzen zijn: "Geen Wehrmacht-depots in ons land!" en "Woningen, geen Starfighters!"

"Socialistisch" perspectief.

Met zijn bekende optimisme zag De Groot de perspectieven voor de CPN en voor het communisme gunstiger dan ooit te voren. Volgens hem is dit aan de groeiende kracht van het socialisme te danken. Het socialistische kamp zal geen imperialistische interventie meer toestaan, zodat de arbeidersklasse overal aan de macht zal komen waar het volk zulks wenst. Dit feit, aldus De Groot, is vooral van bete-

VERTROUWELIJK

kenis voor de vroegere koloniale landen. Deze kunnen bij hun ontwikkeling op de onbaatzuchtige hulp van de socialistische staten rekenen. Zo zal bijvoorbeeld Indonesië met steun van de Sowjet-Unie eerder een atoommogendheid zijn dan Nederland.

Dit gedeelte van De Groots betoog was vooral gericht tot het momenteel niet geringe aantal weifelmoedigen in de partij, die zich somber afvragen of het communisme nu inderdaad wel naderbij komt. Deze leden vormen een rem op de activiteiten van de partij. Zij zijn voor het grootste gedeelte verantwoordelijk voor de matheid, die - zoals herhaaldelijk kon worden waargenomen - in grote delen van de partij heerst. Vooral ten aanzien van de grote steden maakt het partijbestuur zich in dit verband zorgen. Met name de districten Amsterdam en Rotterdam kenmerken zich door een geest van lauwheid. Zij blijven daardoor verre achter in de huidige leden- en abonné-wervingsactie.

Voortgezette aanval op de PSP (NO 2 en 3 - 1960)

Daar de CPN met nog slechts 3 leden in de Tweede Kamer zit, heeft haar fractie voor het indienen van een motie de steun nodig van tenminste twee andere Kamerleden. Aanvankelijk rekenden de communistische afgevaardigden hiervoor op de twee vertegenwoordigers van de PSP. Dit verklaart dan ook de welwillende houding van de CPN - kort na de jongste Tweede-kamerverkiezingen - ten opzichte van de PSP.

De vertegenwoordigers van de PSP hebben zich in de Tweede Kamer evenwel niet voor het communistische karretje laten spannen. Dat zij daardoor de woede hebben gewekt van de CPN-leiding blijkt, behalve uit de scherpe aanvallen van Marcus Bakker in De Waarheid, ook uit de rede van Paul de Groot op de partijbestuurszitting.

De PSP, zo zei hij o.m., werpt zich op als de kampioen van de vrede, maar in werkelijkheid is haar optreden in het belang van de NAVO-politiek. Zij heeft haar mond vol over volledige ontwapening, maar wanneer het Sowjet-parlement daarover een brief schrijft aan de Tweede Kamer dan zwijgt de PSP tezamen met alle NAVO-partijen.

Deze opmerking slaat op de weigering van de PSP-kamerfractie om een communistische motie te ondertekenen, waarin gevraagd werd de brief van het Sowjet-Russische parlement aan de Tweede Kamer betreffende de ontwapening in openbare behandeling te nemen.

De tolerante houding van het PSP-partijbestuur ten opzichte van

de plaatselijke contacten van zijn partijleden met SWP-ers doet aan de verhouding tussen CPN en PSP evenmin goed. Zoals reeds in het vorige maandoverzicht werd vermeld, ziet de CPN-leiding in een nauwer samengaan tussen SWP en PSP een groot gevaar voor de positie van de eigen partij.

De zusterorganisatie van de PSP in Frankrijk heeft zich, naar De Groot mededeelde, al met een uit de PCF gestoten revisionistische groep verenigd.

Dichter bij de massa.

De algemeen secretaris drong er opnieuw op aan de leuze "dichter bij de massa" tot gelding te brengen en te werken onder "de massa". Deze is z.i. te vinden in de door de arbeiders van huis uit vertrouwde organisaties als vakbonden, woningbouwverenigingen, organisaties voor geneeskundige hulp en gezinszorg, wijkraden en wijkorganisaties. Van het doel van dit werk onder de massa gaf De Groot de volgende omschrijving: "Het Leninisme heeft zijn wetenschappelijke juistheid bewezen, maar het zal in ons land alleen kunnen overwinnen wanneer wij het verbinden met de massa van de werkers en het als het ware enten op de oude stam van de arbeidersbeweging".

Kapitalisme oorzaak van rassenvervolging.

In een artikel "Eén ras- de mens", (De Waarheid, 15 april) keerde De Groot zich tegen het anti-semitisme en de negervervolging in Zuid-Afrika en Amerika.

Hij betoogde onder meer, dat de strijd tegen het imperialisme en tegen het rassisme één en dezelfde is. Daarom is de plaats van allen, die negervervolging en anti-semitisme uit de wereld willen helpen in "onze" rijen en nergens anders.

De Groot suggereerde, dat de Sowjet-Unie haar successen op het gebied van de ruimtevaart e.d. onder andere dankt aan de volledige opheffing van elke discriminatie en dat zij Amerika op technisch gebied kon voorbijstreven omdat zulks daar niet het geval is. Wie de Rosenbergs laat ter dood brengen en Little Rock duldt, zal, aldus De Groot, op modern-technisch gebied nooit iets van betekenis presteren.

Dat de rassenvervolging zich in de tegenwoordige tijd in zulke heftige vormen vertoont, schrijft De Groot toe aan de heerschappij

van de kapitaalsmonopolies. De kapitalistische staten, waaronder Nederland, verwijt hij het aannemen van een dubbelzinnige houding tegenover het anti-semitisme in West-Duitsland en de negermoord in Zuid-Afrika. Zij hebben wel enkele krokodillentranen geschreid maar niets gedaan.

Alleen de leiders van de socialistische staten spreken volgens De Groot een duidelijke taal en handelen ernaar.

Beslag op giro-rekeningen van De Waarheid.

Ingevolge de begin april verkregen toestemming van de president van de Amsterdamse rechtbank liet de "oude" EVC conservatoir beslag leggen op de giro-rekeningen van De Waarheid wegens een uit 1951 daterende schuldvordering van f 32.500,- op de CV Persorganen, destijds uitgeefster van het CPN-dagblad. De CV Persorganen zou voor dit bedrag ten behoeve van de EVC-periodieken een papiervoorraad aankopen doch zulks achterwege hebben gelaten. In het voorjaar van 1959 mislukte een poging voor een regeling in der minne door de afwijzende houding van de zakelijke leiding der partijkrant. Door de beslaglegging werd thans een bedrag van f 13.000,- geblokkeerd.

Aan de agenten van De Waarheid werd terstond na de beslaglegging medegedeeld de geblokkeerde giro-rekeningen niet meer te gebruiken, doch tot nader order gelden te storten op de giro-rekening van de Stichting Wilenspiegel. Met ingang van 9 april opende het CPN-dagblad een rekening bij de Twentse Bank te Amsterdam, waarop abonnementsgelden e.d. verder konden worden bijgeschreven.

Kort geding.

Niet de CV Persorganen maar de Stichting Bepenak - Stichting tot bevordering van de pers van de Nederlandse arbeidersklasse - reageerde op de beslaglegging, hetgeen begrijpelijk is aangezien zij in oktober 1959 de taak van de CV Persorganen heeft overgenomen.

Op 28 april j.l. stelde Bepenak in kort geding de eis, dat het beslag zou worden opgeheven onder toekenning van een zekerheidsstelling van f 20.000,- wegens geleden schade.

De president van de Amsterdamse rechtbank deed in deze zaak op 6 mei uitspraak, waarbij het beslag op de girale gelden van De Waarheid werd opgeheven op grond van het feit, dat de Stichting Bepenak had aangetoond, dat deze gelden haar toebehoren. De president erken-

de, dat De Waarheid een spoedeisend belang had bij de gevraagde opheffing.

CPN-commentaar.

De Waarheid van 9 april uitte haar verontwaardiging over het optreden van de "oude" EVC en gewaagde van een tegen haar gericht nieuw complot, "opgezet door de steeds meer in opspraak gerakende geheime dienst (BVD)".

Het dagelijks bestuur van de CPN bestempelde enige dagen later de gerezen kwestie als "een nieuwe provocatie van de Bruggroep, onder de valse naam van de EVC". Het riep de CPN-leden op de gevolgen van de beslaglegging ongedaan te maken door een financiële actie. Zelf gaf het dagelijks bestuur een "klinkend" voorbeeld door per man vijf gulden te storten. In korte tijd bracht de nog voortdurende geldinzameling bijna f 6.000,- op.

Op 29 april wijdde De Waarheid een redactioneel artikel aan de beslaglegging onder de kop "Een kort geding met een lang verleden", kennelijk een bijdrage van Paul de Groot persoonlijk. Als de Vondelstraat-lieden (bedoeld is de "oude" EVC) iets van CV Persorganen willen vorderen dan gaat het niet op om andermans giro-rekening in beslag te nemen, namelijk die van Bepenak, aldus een passage uit het bedoelde artikel. Vervolgens wordt gememoreerd, dat de raadsman van de "oude" EVC de Stichting Bepenak en de CV Persorganen "één pot nat" had genoemd, hetgeen volgens de schrijver niet het geval is. Deze ondernemingen zijn zowel juridisch als economisch gescheiden. Openhartig wordt in het artikel erkend, dat men hiertoe is overgegaan om het bezit van de CPN veilig te stellen. Men had leergeld betaald met de kwalijke beslaglegging op het vooroorlogse partijdagblad "De Tribune" in 1934, toen de drukkerij tevens werd uitgeschakeld.

H O O F D S T U K III

ACTIVITEITEN VAN DE COMMUNISTISCHE HULPORGANISATIES

Vredesbeweging

Nationale manifestatie voor het welslagen van de topconferentie.

De activiteiten van de Nederlandse Vredesraad richtten zich in de jongste verslagperiode geheel op de Nationale Manifestatie, die 15 mei a.s. in het RAI-gebouw te Amsterdam zal worden gehouden. De voorbereiding hiertoe liet de vredesraad hoofdzakelijk aan de zogenaamde initiatiefnemers t.w. mevr. A. Weber-de Hondt en de heer A. van Dobbenburg over. Ter ondersteuning van de landelijk gevoerde campagne zijn in de drie grote steden alsmede in de provincies Groningen en Friesland plaatselijk "15 mei-comité's" opgericht.

Een 15.000 steun- tevens toegangskarten werden uitgezet, waaruit kan worden geconcludeerd, dat de organisatoren rekenen op grote toeloop. Het "nationaal" karakter van de demonstratie zal worden onderstreept door het feit dat men zich uit verschillende gewesten per autobus naar Amsterdam zal begeven.

Het propagandistische effect hiervan zal wellicht uitgaan boven de eigenlijke bijeenkomst in het RAI-gebouw. Rekening houdend met de omstandigheid, dat de deelnemers aan de manifestatie aldaar waarschijnlijk slechts een staanplaats vinden, zal slechts een beperkt aantal sprekers optreden. Tot dusverre werden als zodanig aangekondigd: professor N. Minnaert, lid van het algemeen bestuur van de NVR; professor A.J. Rasker, lid van de geloofsgemeenschap Kerk en Vrede en ds. J. Buskes, lid van het inmiddels opgeheven Sociaal Democratisch Centrum in de Partij van de Arbeid.

Gezien de verschillende milieus, waaruit deze woordvoerders voortkomen, mag de opzet van de initiatiefnemers - om aan de manifestatie een zo breed mogelijk karakter te geven - geslaagd worden genoemd.

Jeugdbeweging

8ste OPSJ-congres.

Tijdens de Paasdagen hield de Organisatie Progressieve Studerende Jeugd in het kamphuis De Lichthoek te Soest haar 8ste congres. Lenie Haks, toen nog secretaresse van deze scholierenorganisatie, maakte in haar inleiding veel ophef van de door de jeugd behaalde successen bij acties tegen de recente rassendiscriminatie in Zuid-Afrika. Zij drong er op aan deze activiteit voort te zetten.

Een op het vorige congres benoemde commissie van onderzoek naar de voorlichting op scholen inzake de ontwikkeling in Azië en Afrika, was inmiddels met haar werkzaamheden gereed gekomen. Zij stelde een rapport, getiteld "Veranderingen op de wereldkaart" samen. Het is bedoeld als correctie op de bestaande "westerse" leerboeken en atlassen. Er wordt aandacht in besteed aan de "strijd der volkeren" in communistisch China, Ghana, Guinea, Indonesië, Nigeria, de Soedan, de Sowjet-Unie, Tunis en Venezuela. Het OPSJ-bestuur wil exemplaren van dit gestencilde rapport aan uitgevers van schoolboeken en aan aardrijkskundigen en geschiedenisleraren toezenden.

Het congres benoemde thans een nieuwe commissie, die een onderzoek moet instellen bij scholen, waar geen gymnastiek kan worden gegeven wegens het ontbreken van lokalen voor lichamelijke oefeningen. De OPSJ wil dan een actie gaan voeren voor uitbreiding van het gymnastiekonderricht.

Ter ondersteuning van de communistische campagne voor ontwapening besloot het congres delegaties van scholieren naar Parijs te zenden om daar tijdens de topconferentie aan te dringen op doeltreffende maatregelen. Voorts wil men op de scholen comité's vormen in verband met de nationale manifestatie die 15 mei in het RAI-gebouw te Amsterdam zal plaatsvinden.

Ter versterking van het verenigingsleven besloot het congres in Amsterdam een sociëteit voor de studerende jeugd te openen, een groots project dat door de voortdurende geldzorgen wel moeilijk zal kunnen worden verwezenlijkt.

In de huishoudelijke zitting werd een nieuwe organisatieraad gekozen, die op zijn beurt Lenie Haks als voorzitter heeft aangewezen. Zij neemt de plaats in van Jan de Boo, die in augustus 1959 voor studie naar de Sowjet-Unie vertrok.

Zitting Executief Comité WFDJ.

Het Executief Comité van de Wereldfederatie van Democratische Jeugd, van 25 tot 27 maart 1960 in Conakry (Guinee) bijeen, besloot de doelstelling van de op 24 april gehouden internationale jeugddag - t.w. strijd tegen het kolonialisme en voor de vreedzame coëxistentie - dit jaar uit te breiden met een nieuwe inzet, de ontwapening. De vergadering deed een beroep op de Grote Vier een oplossing te bewerkstelligen van de Duitse kwestie en een einde te maken aan de "gevaarlijke situatie" in West-Berlijn. De vice-voorzitter van het ANJV, Bart Schmidt, die deel uitmaakt van het Executief Comité, woonde deze zitting bij. Hij bracht daarvan verslag uit op de ANJV-vergadering van 22 april te Amsterdam, belegd ter viering van de bedoelde internationale jeugddag. Hij vertelde de ca. 200 aanwezigen dat de Afrikaanse jeugd zich enthousiast betoonde over de geslaagde protestacties in Nederland tegen het optreden van het leger en de politie in Zuid-Afrika. Schmidt riep zijn gehoor op deze actie voort te zetten en verder te ontplooiën.

Acties inzake Zuid-Afrika. (MO 3, 1960)

De actie van communistische jongeren dd. 26 maart 1960 tegen de rassendiscriminatie in Zuid-Afrika, waarbij o.a. gebruik werd gemaakt van een camouflerend protestcomité, werd inmiddels met succes voortgezet. Andere straatdemonstraties volgden, waarbij het aantal deelnemers varieerde van 80 tot 200. Op 2 april werd in Amsterdam op het Rembrandtplein een openlucht-fototentoonstelling gehouden, waar belangstellenden tevens hun handtekening konden plaatsen onder een protestschrijven aan de Zuid-Afrikaanse regering. Volgens het CPN-dagblad hebben bijna 4300 personen dit gedaan. De organisatoren waren van zins deze en nadien nog verzamelde handtekeningen op 30 april te overhandigen aan de Afrikaanse vertegenwoordiging in Den Haag. Het protestcomité liet daarvoor een estafette van de hoofdstad naar 's-Gravenhage lopen. Mede werd aan autobezitters verzocht voor het uitvoeren van dit plan hun voertuigen ter beschikking te stellen. Het resultaat van de estafetteloop was evenwel pover. Nog geen honderd jongeren namen er aan deel.

Internationale studenten- en jeugdconferentie in Londen.

Van 10 tot 14 april jl. werd in Londen een internationale studenten- en jeugdconferentie voor atoom-ontwapening gehouden. De conferen-

tie, voorbereid door een drietal anti-militaristische studentengroeperingen in Engeland, West-Duitsland en Nederland, kreeg steun van de communistische Internationale Unie van Studenten, de IUS.

De conferentie besloot op nader te bepalen datum een internationale strijddag van de jeugd voor atoomontwapening te houden. Voorts zal een delegatie naar de komende topconferentie worden gezonden. Men besloot tevens de nationale jeugd- en studentenorganisaties in de gehele wereld uit te nodigen herzelfde te doen. Onder de gedelegeerden en waarnemers uit 26 landen waren o.a. vertegenwoordigers van communistische organisaties uit Oost-Duitsland en Hongarijc. De eveneens uitgenodigde Russische organisaties kregen geen visa van de Britse regering.

Van Nederlandse kant werd de conferentie bijgewoond door vertegenwoordigers van de werkgroep van anti-militaristische studenten (één der organisatoren), van de communistisch georiënteerde studentenvereniging Perikles en van het ANJV; van deze laatste organisatie bleek Jaap Duppen namens het hoofdbestuur aanwezig.

Verzetsbeweging

Pogingen tot "anti-fascistische" frontvorming. (MO 1 en 3, 1960).

In overeenstemming met de richtlijnen van de Fédération Internationale des Résistants (FIR) deed ook Verenigd Verzet 1940-1945 in Nederland pogingen tot het vormen van een "anti-fascistisch front".

Het bestuur van Verenigd Verzet maakte daarbij gebruik van twee voor de hand liggende mogelijkheden. Enerzijds probeerde het toegang te verkrijgen tot het nationale comité ter voorbereiding van de viering van de 5de mei, anderzijds stelde men alles in het werk om adhaesiebetuigingen te verzamelen voor het Protestcomité Vrijlating Oorlogsmisdadigers (PVO). Alleen de handtekeningen campagne tegen de vrijlating van oorlogsmisdadigers boekte succes. Het PVO ontving immers ook talrijke adhaesiebetuigingen van niet-communisten.

Kennelijk om nog eens duidelijk te laten zien hoeveel Verenigd Verzet thans is gelegen aan een gemeenschappelijke viering van de 5de mei en aan een gezamenlijk protest tegen vrijlating van Duitse oorlogsmisdadigers, richtte het hoofdbestuur terzake een brief aan de Nederlandse Vereniging van Ex-Politieke Gevangenen en aan de Nationale Federatieve Raad van het Voormalig Verzet Nederland. Deze brief was ondertekend door het bestuurslid Jan Brassier (Witte Ko).

H O O F D S T U K I V .

COMMUNISTISCHE ACTIVITEITEN IN HET BEDRIJFSLEVEN

De EVC-1958.

Het jongste congres van de EVC-1958 - op 30 en 31 januari 1960 - had besloten de Eenheidsvakcentrale-1958 (als overkoepelende organisatie) om te vormen tot een "centrum van propaganda voor eenheid en klassenstrijd in de vakbeweging". De afzonderlijke bedrijfsbonden zouden echter blijven bestaan zolang de beoogde overgang van EVC-ers naar het NVV niet was bewerkstelligd. De communistische leiders ontkenden dat deze tactiek iets met infiltratie te maken zou hebben. Ook stelden sommigen van hen het voor alsof het heus niet zo'n vaart zou lopen met de weigering van het NVV communisten tot de organisatie toe te laten. De topleiding van het NVV was er dan wel tegen, maar veel afdelingsbestuurders en leden zouden de EVC-ers graag willen inhalen.

Voor zover in dit opzicht bij een aantal EVC-1958-bestuurders positieve verwachtingen hebben bestaan, schijnen deze inmiddels heel wat minder hoog gespannen te zijn. Diverse bestuurders en leden van de EVC-1958 stonden trouwens steeds sceptisch tegenover de mogelijkheid van organisatorische eenheid met het NVV. Het propageren van de uitgestippelde tactiek heeft de EVC-1958 (alias het Centrum) in de afgelopen maanden bepaald geen voordeel opgeleverd.

De verwarring in de gelederen van de communistische vakbeweging is eerder toegenomen dan verminderd. Een aantal leden van de bouwvakbond, ontevreden over het feit dat zij tijdens de bouwvakstaking van 7 tot 22 maart als "ongeorganiseerden" om steun bij de erkende bonden moesten aankloppen, heeft voor de ABWB-1958 bedankt. (Daartegenover staat vermoedelijk wel een aantal aanmeldingen van ongeorganiseerden). Andere leden, die zich inderdaad bij een NVV-bond hadden aangemeld, werden daar niet als lid geaccepteerd of na korte tijd weer buiten de organisatie gezet. De EVC-1958 (het Centrum) heeft moeten ervaren dat deze leden eigener beweging niet meer terugkwamen en dat de EVC-1958 hen dus kwijt is. De staf van het Centrum schijnt enigszins gealarmeerd te zijn door deze gang van zaken. Zij heeft de situatie besproken met partijbestuurders van de CPN. Sommige groepen EVC-ers zouden, zo werd in dit overleg gezegd, een "liquidatie-stemming" aankweken, waartegen moest worden opgetreden. Ook moesten de EVC-1958-bonden weer meer activiteit gaan ontwikkelen en opnieuw eigen eisen-programms

gaan uitwerken. Te Groningen had het hoofdbestuur van de Bond van Land- en Zuivelarbeiders (de BLZ) besloten een eind te maken aan het kwijnende bestaan van deze organisatie, zonder dat hier echter een overgang van oud-EVC-ers naar de agrarische bond van het NVV tegenover zou staan. In feite zou de opheffing van deze bond dus louter een verlies aan leden, contributies en invloed voor het Centrum betekenen. Dit strookte nu bepaald niet met de bedoelingen van de CPN-leiding. Daarom werd W. Hartog naar Groningen gedirigeerd om de uitvoering van het genoemde besluit van het BLZ-hoofdbestuur tegen te houden en de boel weer op poten te zetten.

Ook de verkoop van de Centrum-bladen kost hoofdbreken. De opzet is dat ook de CPN-afdelingen zich met het colporteren gaan belasten. Diverse partij-afdelingen schijnen echter geen moeite te hebben gedaan de toegezonden bladen aan de man te brengen. Dit betekent een financiële tegenvaller voor het Centrum, dat zich de verkoop van de bondsbladen als een belangrijke inkomsten-post heeft gedacht. Na de instelling van het Centrum zijn in nieuwe gedaante periodieken verschenen van de volgende bonden: ABWB, de Metaal, ABT (Transport), de Grafische Bond, BNOP, BHBV, BLZ en Chevofa.

Overwogen is de contributie-zegels van de diverse bonden te vervangen door Centrum-steunzegels, waarmede als 't ware op de opheffing van de bonden vooruitgelopen zou worden. Dit idee schijnt echter thans weer te zijn prijsgegeven.

De plaatselijke centrales.

In een circulaire aan de plaatselijke centrales der EVC-1958 schreef het Centrum dat de bestuursorganen daarvan wegens de omvorming van de EVC-1958 geen reden van bestaan meer hebben. De centrales als plaatselijke overkoepelingen van bondsafdelingen passen niet in de huidige organisatie, waarin geen verbondsbestuur der EVC-1958 meer bestaat. Zij moeten daarom hun taak en administratie overdragen aan de plaatselijke bondsafdelingen. Daartoe geeft de circulaire dan een aantal gedetailleerde aanwijzingen.

Eigenlijk heeft deze maatregel slechts formele betekenis. Zelfs in de grote steden werd namelijk de laatste jaren niets meer van het bestaan van plaatselijke centrales der EVC-1958 bemerkt. Te Amsterdam was de centrale in 1958 al opgeheven. In 1959 besloten ook Haarlem en Rotterdam tot opheffing. Uit Den Haag en Utrecht werden na 1958

geen vergaderingen van plaatselijke centrales meer gemeld.

De "oude" EVC.

De "oude" EVC is in 1960 maandelijks weer regelmatig met een Werkend Nederland uitgekomen. Ook begon ze in april met de uitgifte van een kaderbulletin. Het eerste nummer behandelt o.m. de huurverhogingen en daarmee verband houdende compensaties.

In de omvangrijke bouwvakstaking van de vorige maand is de EVC geen factor van enige betekenis geweest, daar haar aanhang onder de bouwvakarbeiders minimaal is. Wel had het verbondsbestuur van de EVC zich direct solidair met het besluit van de erkende bouwvakbonden verklaard. De bekendste bouwvakarbeider aan de kant van de "oude" EVC, het gewezen Tweede Kamerlid H. Gortzak, die tegenwoordig weer als timmerman zijn brood verdient, had zich bij diverse gelegenheden ook een voorstander van de staking betoond en de houding van het OVB, dat niet wilde meedoen, gelaakt.

Desniettemin beweerde De Waarheid op 24 maart dat Gortzak als stakingsbreker zou zijn opgetreden en de "Gortzakgroep" arm in arm met het OVB had gelopen. Gortzak's mede-arbeiders op het bouwobject, die wel beter wisten, betoonden zich over die beschuldigingen dermate verontwaardigd dat zij een weerlegging aan het communistische dagblad toezonden. Het CPN-dagblad heeft dit ingezonden stuk echter niet geplaatst en in een artikel van 4 april de aantijgingen over "arbeidsvijandige praktijken van Gortzak en zijn OVB-trawanten" zelfs herhaald.

De "oude" EVC is, zoals reeds in hoofdstuk II vermeld, in de afgelopen maand weer in het nieuws gekomen door haar gerechtelijke actie tegen De Waarheid. Op 8 april verzocht zij de president van de arrondissementsrechtbank conservatoir beslag te leggen op de girorekening van het blad, ter zake van een uit 1951 daterende schuldvoordering ten bedrage van f 32.500,--. De Waarheid zou voor dit bedrag een papiervoorraad ten behoeve van de EVC-periodieken aanleggen doch in gebreke zijn gebleven aan deze overeenkomst te voldoen. Het geld is indertijd - namens de EVC, die geen rechtspersoonlijkheid bezit - verstrekt door drie bestuurders: B. Brandsen, J.J. van Wijngaarden (penningmeester van de EVC tot september 1956) en Berend Blokzijl (voormalig voorzitter van de EVC en tegenwoordig redacteur van De Waarheid).

H O O F D S T U K V

OVERIGE GROEPERINGS

De Socialistische Werkers Partij - SWP.

Zitting partijbestuur (MO 1/2 - 1960).

Het SWP-partijbestuur kwam op 9 april in vergadering bijeen. Als voornaamste onderwerpen werden de scholing, het beginselprogramma en enkele organisatorische aangelegenheden aan de orde gesteld.

Het partijbestuur besloot de eerstvolgende zitting te houden op 21 mei 1960.

Scholing.

De SWP-scholingscommissie is terstond na haar instelling aan het werk gegaan om het scholingsmateriaal samen te stellen. In de tweede helft van maart moest het eerste geschrift voor toezending aan de afdelingen gereed zijn. De partijleiding heeft evenwel het ontwerp daarvoor afgekeurd. De indruk werd verkregen dat de vormgeving van dit concept, dat handelde over ideologische onderwerpen, te doctrinair-communistisch was. Mogelijk dat het daarom minder geschikt werd geacht om als basis voor de scholing te dienen.

Het partijbestuur heeft de commissie nu een nieuwe opdracht verstrekt. Zij moet op zeer korte termijn scholingsmateriaal samenstellen over actuele onderwerpen, zoals bijvoorbeeld het rassenvraagstuk in Zuid-Afrika en de Algerijnse kwestie. De problemen rond de ideologie laat men dus kennelijk voorlopig rusten.

De leiding beoogt hiermee de scholing aantrekkelijker te maken en vraagstukken te behandelen, die ook buiten haar eigen kring belangstelling zullen trekken. Men hoopt zelfs scholingsbijeenkomsten te kunnen houden met leden van de PSP en het voormalige Sociaal Democratisch Centrum.

Beginselprogramma.

De commissie, belast met de eindredactie van het beginselprogramma, is met haar arbeid gereed gekomen. Zij heeft in het ontwerp de voorstellen verwerkt, die door het eerste SWP-congres werden goedgekeurd.

VERTROUWELIJK

Leden en belangstellenden zullen binnenkort in het bezit van dit partijdocument worden gesteld. Het ligt bovendien in de bedoeling het toe te zenden aan personen en organisaties in het buitenland.

Organisatie.

De uitbouw van bestaande en de formatie van nieuwe SWP-afdelingen komt maar traag op gang. Bij voortdurende dringende SWP-leiding er op aan het ledental op te voeren en begunstigers van het strijdfonds als lid in te schrijven. Met afdelingen, die op bijzondere moeilijkheden stuiten, zal het secretariaat contact opnemen.

De secretaris-penningmeester van de SWP, Sjef Pieters, is blijken een SWP-circulaire van zijn bestuursfunctie in het rayon Amsterdam ontheven en als zodanig vervangen door Ella Hazenberg. Hij zal hierdoor meer tijd krijgen voor de vervulling van zijn landelijke partijtaak, te weten de op- en uitbouw van de partij-afdelingen.

SWP contra De Waarheid.

Het dagblad De Waarheid publiceerde, zoals in het voorgaande hoofdstuk is vermeld, op 24 maart een artikel, waarin Henk Gortzak ervan beschuldigd werd tijdens het jongste bouwvakconflict als stakingsbreker te zijn opgetreden. De SWP-leiding was hierover zeer gebelgd en heeft een felle aanval op het blad gericht. In De Brug van 17 april alsmede per manifest, dat in een oplage van circa 10.000 exemplaren op een 10-tal plaatsen werd verspreid, heeft de SWP-leiding de tendentieuze berichtgeving van De Waarheid inzake de bouwvakstaking gelaakt.

Pacifistisch Socialistische Partij - PSP.

De contacten met de SWP. (MO 2 en 3 - 1960)

De discussies tussen groepen PSP-ers en SWP-ers vinden voortgang, vooral in de provincie Utrecht. Aangezien er van de zijde der PSP steeds de nadruk op wordt gelegd dat de daaraan deelnemende PSP-leden zulks als particulier persoon doen, kan de waarde van dergelijke discussie-samenkomsten moeilijk worden bepaald.

Het hoofdbestuur van de PSP heeft in de aangelegenheid van deze ontmoetingen nog niet openlijk zijn mening gegeven. Bekend is wel

dat het niet bereid bleek het voorbereidingscomité ter vorming van een werkgroep uit SWP, voormalig SDC en PSP officieel te erkennen. Het hoofdbestuur beschouwt de PSP-leden, die samenwerking met de SWP voorstaan als een "groep in de partij".

Hier tegenover staat dat de landelijke propagandaleider J. Brandsen de bijeenkomsten met de SWP in Utrecht toejuicht. Van enige afkeuring door het hoofdbestuur aangaande inhoud en strekking van een hoofdartikel in Bevrijding - waarin van "tochtgenoten" en een mogelijk gemeenschappelijk eindstation" werd gerept - is niets gebleken.

Het gewestelijk bestuur Utrecht zou het hoofdbestuur officieel in kennis hebben gesteld van de discussie-avonden met SWP-ers. Vermoedelijk probeert het hiermede een standpuntbepaling van het hoofdbestuur uit te lokken.

Op de komende algemene vergadering van de PSP, dd. 14 en 15 mei te Utrecht, zal het onderwerp "contact met de SWP" wel ter sprake komen. Men zal daar o.a. een nieuw hoofdbestuur kiezen.

Blijkens de kandidatenlijst stelt de huidige voorzitter De Graaf zich niet als zodanig herkiesbaar. Het hoofdbestuur heeft A.A. Redeker voor deze functie voorgedragen. De afdeling Amsterdam, die meermalen blijk gaf van een "anti-Redekergezindheid", is het met deze kandidaatstelling niet eens en heeft P.A. Burggraaf naar voren gebracht.

De Derde Weg.

Nieuw hoofdbestuur.

Op de algemene ledenvergadering van De Derde Weg, gehouden op 12 maart jl., is een nieuw hoofdbestuur gekozen. Voorzitter werd dr. J.J. Geers, secretaresse mevr. I. van de Wal-Svenson. Met de penningmeester en een der andere bestuursleden zijn deze afkomstig uit de provincie Groningen. Een en ander is wellicht te verklaren uit de opvatting dat Groningen - vanwege zijn grote afdeling en zijn samenwerking met andere vredesorganisaties - de beste waarborgen biedt voor een vernieuwd en versterkt optreden van De Derde Weg.

De vereniging leidde de laatste tijd een kwijnend bestaan, mede vanwege tegenstellingen in het hoofdbestuur. Er was zelfs sprake van een mogelijke opheffing van deze vredesbeweging. Men wil nu blijkbaar nog eens proberen de vereniging nieuw leven in te blazen.

In een circulaire aan de leden wordt nog eens de aandacht gevestigd op het standpunt dat De Derde Weg geen partij kiest voor het Westen of voor het Oostelijk blok aangezien deze vereniging de samenleving van alle mensen, volken en rassen op de wereld voorstaat. Zij is niet alleen tegen atombomproeven en het militarisme doch wenst een ommekeer op politiek, economisch, ideologisch en psychologisch gebied.

Contact en uitwisseling van gedachten met de volgende groepen wordt aanbevolen: OCV (Onafhankelijke Contactcommissie voor Vredeswerk), ANVA, Kerk en Vrede, Doopsgezinde Vredesgroep, Pleingroep, Quakers, Bellamy-anen, Wereldfederalisten, PSP, Vrije Socialisten, OVB, Esperantisten, Vrijdenkers, anti-militaristische studenten, humanisten enz.

Dit lijkt nogal overbodig, daar de meeste Derde Weg-leden tevens lid zijn van een of meer der hiervoren genoemde groeperingen en juist dit feit een der oorzaken is van het gebrek aan activiteit voor De Derde Weg.

OVERZICHT VAN VOORAANSTAANDE NEDERLANDSE EN BUITENLANDSE

EXTREMISTEN DIE UIT OF NAAR NEDERLAND REISDEN

Tot 15 april 1960

I = Inreis

U = Uitreis

<u>Datum:</u>	<u>Naam:</u>	<u>Geb.datum:</u>	<u>Reisdoel:</u>
17-10-'59 14- 2-'60	ZAREGORODSEWA-v. DISSEL, M.J. Wonende te Moskou.	26- 9-'97	Familiebezoek Nederland.
± 15- 1-'60	JANSEN, K.J. POL, H. WEEMA, J.J.	12-10-'36 27- 8-'37 3- 3-'37	ANJV-ers die gedurende een jaar in O. Duitsland poli- tiek worden geschoold.
12- 1-'60 13- 1-'60	WOLFF, J.F. WOLFF-BULTJE, Tr. R.	14- 3-'27 7- 1-'28	Lid secr. CPN, Duitsland. Reisdoel onbekend.
20- 1-'60 21- 1-'60	VRIES, Th.U. de	26- 4-'07	Voorz. "Ned.-USSR", lid p.b. CPN. Hield lezing te Antwerpen.
± 22- 1-'60 7- 2-'60	WALRAVEN, R.J. en echtgenote.	13- 8-'30	Lid d.b. ANJV. Vacantie O. Berlijn.
± 29- 1-'60 13- 2-'60	OMMEREN-AVERINK, H.J. v.	28- 5-'13	Lid p.b. CPN, lid Eerste Kamer. Vertegenwoordigt CPN op 9e Congres PCI te Rome.
± 2- 2-'60	ENTHOVEN, C.F.S.E. Mr v.	21-12-'01	Aanw. op internat. pers- conf. te O. Berlijn georg. door com. v. Duitse eenheid.
5- 2-'60 6- 3-'60	GROOT, S. de en echtgenote.	19- 7-'99	Alg. secr. CPN. Sofia en Moskou. Vacantie.
8- 2-'60 17- 2-'60	HULST, W.	9-12-'16	Secr. "Ned.-USSR". O. Ber- lijn en Warschau, bespr. reizen naar SU.
9- 2-'60 17- 2-'60	SMIT-KRUYT, E. de	8- 9-'07	Secr. NVR. Boedapest. Bij- eenk. secretariaten v.d. Eur. Vredesbew.
21- 2-'60 (I)	WIERINGEN-FELS, C. v.	12-11-'21	Echtgenote van Whd. cor- resp. te Moskou. Keerde naar Nederland terug.
23- 2-'60 (U)	KUYPER-MESTER, B.M.	1- 4-'06	Secr. Com. "Ned.-DDR". Naar Brussel. In bezit v. visum voor O. Duitsland.

<u>Datum:</u>	<u>Naam:</u>	<u>Geb.datum:</u>	<u>Reisdoel:</u>
+ 26- 2-'60	VISSER, M.A.C.	3- 2-'00	Journaliste. Frankrijk. Schreef art. in De Wld. 26 febr. over tentoonstel- ling te Parijs.
27- 2-'60 7- 3-'60	SEGGELEN, J. v.	16-11-'21	Direct. Pegasus. Bezoekt Leipziger Messe.
5- 3-'60 6- 3-'60	PELIKAN, J. Wonend te Praag.	7- 2-'23	Voorz. IUS. Praag. Van Rome via Amsterdam naar Praag.
7- 3-'60	KRAMER-de HAAN, H.	12- 4-'28	Leden h.b. NVB. DDR, vier- ring Internat. Vrouwendag.
21- 3-'60	WIT-KRIEK, H. de	27- 7-'93	
9- 3-'60 12- 3-'60	WAGENAAR, G.	27- 9-'12	Voorz. SWP. Kopenhagen. Verm. bespr. met LARSEN
+ 10- 3-'60 + 12- 3-'60	MINNAERT-COELINGH, M.B.	17- 2-'06	Lid alg. best. NVR. Woonde 10-11 maart proces bij te- gen Duitse Vredesstrijder te Düsseldorf.
9- 3-'60 14- 3-'60	KLEINSMa, D.	11- 5-'93	Lid v.b.-EVC. W. Duitsl. Bespreking geestverwanten.
+ 13- 3-'60	GEERLIGS-OSSENKOPPELE, J.	7- 3-'15	Lid d.b. NVB, België vier- ring Internat. Vrouwendag.
16- 3-'60 24- 3-'60	SIP, E. VERDUIN, J.W.	27- 9-'97 30- 7-'23	Vertegenwoordigen "oude" EVC te Rome op cong. It. bond Handel- Transport en Bankwezen (19-21 mrt.).
20- 3-'60 4- 4-'60	SCHMIDT, B.	10- 8-'30	Vice-voorz. ANJV, Conakry (Guinea) zitting Executief Comité WFDJ.
21- 3-'60 6 of 7-4	VRIES, Th.U. de	26- 4-'07	Voorz. "Ned.-USSR", lid p.b. CPN. Berlijn 10e verg. heroprichting Deutsche Akademie der Künste.
21- 3-'60 28- 3-'60	ALMA, P. en echtgenote	18- 1-'86	Berlijn i.v.m. benoeming tot corresp. lid Deutsche Akademie der Künste.
22- 3-'60 2- 4-'60	HULST, W.	9-12-'16	Secr. "Ned.-USSR", Moskou bespreking vac. reizen.
+ 22- 3-'60	MINNAERT-COELINGH, M.B. SMIT-KRUYT, E. de en 10 andere Nederlan- ders.	17- 2-'06 8- 9-'07	Leden alg. best. NVR. Düsseldorf proces tegen Duitse vredesstrijders.

<u>Datum:</u>	<u>Naam:</u>	<u>Geb.datum:</u>	<u>Reisdoel:</u>
30- 3-'60	BARUCH, S.	17- 2-'05	Lid p.b. CPN. Praag, doel niet bekend.
5- 4-'60	MINNAERT-COELINGH, M.B.	17- 2-'06	Lid alg. best. NVR. Düsseldorf, proces tegen Duitse vredesstrijders.
7- 4-'60 11- 4-'60	PRESSER, J. prof. dr	24- 2-'99	Polen, waarsch. bezoek Auschwitz.
8- 4-'60 8- 4-'60	MINNAERT-COELINGH, M.B. ENTHOVEN, C.F.S.E., mr	17- 2-'06 21-12-'01	Lid alg. best. NVR. Düsseldorf, proces tegen Duitse vredesstrijders.
+ 8- 4-'60 + 16- 4-'60	DUPPEN, J.C.	9-12-'28	Lid h.b. ANJV. Londen, anti-atoombomconf. v. studenten en jongeren.
10- 4-'60	RUTGERS, R. en 10 anderen.	21-12-'30	SWP-er. Anti-atoombom- mars van Moll-Antwerpen
11- 4-'60 (U)	MOK, L. mr	17- 2-'19	Boedapest. Reisdoel onbekend.
14- 4-'60	BAKKER, M.	20- 6-'23	Lid secr. CPN. Praag Waarsch. aanwezig op re- dactieraadsverg. VVS.

Stakingsoverzicht april 1960.

Bedrijf	Aanleiding	Inmenging vakbonden	Resultaat	No.
NV Van den Bergh's Kon. Tapijtfabr., Oss.	Loongeschil	geen	Nieuwe loonberekening zou nader worden bekeken.	1.
NV Van den Bergh's Kon. Tapijtfabr., Oss.	Loongeschil	geen	Werk werd op oude voorwaarden hervat.	2.

V o l g n o	Begin in vo- rige maand	De onder de stakingsstreep vermelde getallen geven het aantal stakers aan. De boven de stakingsstreep vermelde getallen ge- ven het aantal arbeiders aan dat in normale toestand werkzaam is.																														
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
1.	31-3-60	+ === + 200 wevers	600																													
2.																								+ === + 170 wevers	600							

A G E N D A

<u>Datum:</u>	<u>Bijeenkomst:</u>	<u>Plaats:</u>	<u>Organisatie:</u>
* 3-7 mei	Conf. mijnwerkers.	Mulhouse	CGT
* 4-6 mei	Conf. tegen Euromarkt.	Lille	WVV
* 7-8 mei	Opricht. congres Actiegroep Socialistische Jongeren Organisatie.	Amsterdam	ASJO
* 14-15 mei	Alg. Verg. PSP.	Utrecht	PSP
15 mei	Nationale manifestatie voor ontwapening.	Amsterdam	NVR
* 16 mei	Bijeenk. Com. Vakb. Handel en Geld van EEG-landen.	Turijn	WVV
* 30 mei	Algemene Raad WVV.	Peking	WVV
mei	Tweedaagse zitting VVI-Overheid.	Moskou	WVV
* 12 juni	Feest van Rode Vaan - Drapeau Rouge.	Aalst	CP België
zomer	Europese conferentie van jongeren.	Berlijn of Brussel	WFDJ
1-7 aug.	6e Conf. tegen A- en H-bommen.	Hiroshima	Jap. Raad
27-31 aug.	3e Internat. Beroepsconf. VVI-Voeding, Hotel enz.	Boedapest	WVV
september	Wereldvakver. conf. voor uitbreiding van economische en handelsbetrekkingen.	Praag	WVV
10-14 okt.	7e Congr. Internat. Ver. Democr. Juristen.	Sofia	IVDJ
8-18 okt.	6e Congr. Internat. Unie van Studenten.	Bagdad	IUS
herfst	2e Bijeenk. Internat. Org. van Journalisten.	Semmering	IOJ
november	Bijeenk. Administratief Comité VVI-Overheid.	?	WVV
Kerstmis	8e Congres ANJV.	Amsterdam	ANJV
juli of aug. 1961	6e Internat. Conf. Partijhistorici.	?	Partij-inst. v. Geschied.
1961	Wereldjeugdforum.	Moskou	WFDJ
1961	2e Conf. geschied. van het verzet.	Warschau	FIR
1962	8e Wereldjeugdfestival.	?	WFDJ/IUS

* nieuw c.q. aangevuld